

3. Deglutita auget menstrui liquoris copiam, supplet defectum.

Annotatio. Inde ex solo abusu nicotianae & passillorum saliuam mouentium perit ciborum coctio, & oritur tabes. Nimia saliuae iactura, quam producebat vulnus ductuum salinatum, acrimonia humorum, febris, dissolutio humorum, exhaustit aegros, & in marasimum letalem coniecit. * Idem a salinatione arte concitata fieri ambulancia veneris spectra testantur.

C A P V T II.

D E G L U T I T I O.

§. I.

Quid sit?

Cibus inter dentes commolitus, & cum saliu in pastam subactus mollis, figurabilis, per cauum oris, ad fauces promoueri, promotus per angustias eius in oesophagum deprimi, tandem in ventriculum descendere debet.

Ordine haec omnia peraguntur & ministerio plurium musculorum. Non solum autem partes deglutitioni seruietes in hac actione operantur, sed & aliae, quae his vel annexae, vel vicinae sunt, ne bolus, aut liquidum in alienas aberet vias. Hinc narrationis difficultas.

In

* LORRY. TISSOT. HAEN.

Quod a suctione fumi nicotianae pereat famet, non iacturae saliuae, sed oleo plantae adscribi debet.

In duo stadia omnis deglutitio commode diuiditur; primum illud est, in quo lingua bolus dorso exceptum ad fauces deuehit; alterum, quo bolus in cauum faucium receptus vi constrictorum in oesophagum vrgetur. Sequitur hunc nixum descensus cibi ex pharynge in ventriculum.

§. 2.

Primum stadium.

Lingua primum explanata recipit a dentibus cibum masticatione comminutum, inde reducta & per styloglossos eleuata ad palatum adprimitur; apice primum, deinde etiam reliquo corpore, vt nascatur species plani inclinati, per quod cibus ad sedem faucium migrat.

Dum haec lingua facit, maxilla per suos musculos adducitur, non solum vt ore clauso nihil cibi elabatur, sed etiam vt punctum immotum leuatoribus laryngis praebeatur.

Dilatari insuper necesse fuit isthmum faucium, & glottidem radici linguae subduci. Quare leuatur os hyoides, & antrorsum ducitur a suis viribus, nempe styloglossos, stylohyoideo, stylopharyngeos, biuentrium primo ventre, & hyothyreoideo.

§. 3.

Quomodo caueatur illapsus boli in laryngem.

Sed dum bolus ad fauces migrat, offendit in itinere erectam ad posteriora linguae epiglottidem,

tidem, quae deprimi debet, ut aditus in laryngem protegatur. Nam hoc aperto funestum illapsus & suffocationis periculum imminet.

Quare ut inuertatur epiglottis, sapienti naturae consilio, eadem vires, quae pharyngem dilatant, vna eleuant laryngem; & ita epiglottidem tumentis linguam subducunt.

Firmatis vero maxillis biuenter, geniohyoidei & genioglossi laryngem sursum ducunt & inuertunt.

His imprimis viribus epiglottis inclinatur, dum linguae resistenti adprimitur.

Annotatio 1. Ab incauto sub deglutione risu delabentes in laryngem guttulæ potus vehementissimam tussim, anxietatem, & suffocationis metum producebant.

Perierunt duo pueri, quibus fabae in fistulam spiritalem delapsae. Erosa epiglottide suffocatio. MERCLIN.

Annotatio 2. Intelligitur, cur adeo periculosum sit, deglutientem ridere; cur impossibile sit vna & inspirare & deglutire; cur in submersis frequens in bronchiis & pulmone aqua.

§. 4.

Quid reductum cibi per nares impediat?

Ne cibus in dilatatum pharyngem veniens per choanas retroeat, impedit descensus intercepti veli palatini. Dum enim pharynx eleuatur,

tur, thyreopalatinus se constringit, & velum mobile ad linguam & pharyngem adprimit, cui etiam accedit actio circumflexi palati mollis.

Sic omnis a naribus cibus remouetur.

Annotatio 1. Linguae eleuatio etiam confert, vt nihil per os retroeat: vtraque igitur actio & linguae & palati mobilis reditum intercipit; vnde apparet, linguam in deglutitione maximae dignitatis organum esse.

Annotatio 2. Potum facilius ab incumbente palato molli & ab vula duci, PETITI opinio est.

Annotatio 3. Hinc patet, cur in angina adeo difficilis deglutitio, & saepe cibi per nares redeant; cur in tussi aut vomitu tempore deglutitionis superueniente ciborum particulae nares subeant? cur amygdalis tumidis imperfecta, difficilis deglutitio?

Annotatio 4. Hinc quoties palati fornix palatumue ab vlcere erosum, aut consumtum, toties impeditur deglutitio, & cibus in nares retrocedit. In venereis frequens exemplum, * A palato nimis paruo idem obseruauit LA METRIE.

Annotatio 5. Vitio veli palatini cibus potusque in asperam illapsos esse MORGAGNIUS aliique tastantur. Quae huius phaenomeni ratio?

§. 5.

* Memorabile hominis, qui circumetius pro mercede suis deuastationem & artificiosam compensationem ostendit.

§. 5.

Alterum stadium. Actio pharyngis siue nixus.

Quamprimum cibus in pharyngem dilatatum receptus est, is pro sua, quam habet, irritabilitate, ad contactum cibi seu stimuli se contrahit, huncque deorsum premit.

Agunt primo constrictores faucium supremi, tum medii, tandem infimi, ex ordine.

Vna larynx, qui eleuatus fuerat, laxatur, descendit, retrorsum ducitur, & sic pharyngem arctat. Iuuant hanc actionem sternohyoidei, sternothyroidei, coracohyoidei.

Erigitur denuo epiglottis, & velum mobile restituitur.

Annotatio 1. Tota haec functio deglutitionis musculosa est, & celerrime perficitur, concurrentibus insimul plurium musculorum actionibus. In ipsa vero deglutitione, qua bolus deorsum premitur, nixus quandam speciem quilibet in se ipso aduerterit.

Annotatio 4. A paralyfi pharyngis abolita deglutitio, vt cibi tanquam in sacco aliquamdiu retinerentur, & demum crudi reiicerentur. HAL-
LER. Non infrequentes esse eiusmodi saccos, DUVERNEY. posth. II. Constricto per spasmus hystericum pharynge deglutitio intercepta.

Annotatio 3. Angina spuria in febribus malignis — post apoplexiam — in paralyfi — ab euacuationibus nimis.

Quid iter per fauces expediat? Tonsillae.

Sensibilis pharynx est; quae assumuntur, saepe aspera, sicca sunt; His subuenit copiosus, qui vndique exstillat, mucus.

Ad latera faucium vtrinque ad perpendicularum sedet ovalis folliculorum aceruus, amygdalae similis, in quibus mucus paratur.

Effluit iste per foramina, quae in quemlibet eius sinum patent. Has tonsillas styloglossus praeterit & succutit; latera vrgent musculi vicini.

Alii folliculi simplices linguae, palati, denique pharyngis vndique mucosum humorem stillant. Ante tonsillas agmen est eiusmodi folliculorum, quod in pharyngem descendit.

Quando deglutimus, musculi pharyngis se constringentes hunc mucum de folliculis exprimunt.

Nervi pharyngis prodeunt ex glossopharyngeo, a nervo laryngeo, a ganglio intercostali. Nervi palati mobilis sunt a palatinis, ex quinto pare natis. Tonsillae & proximus pharynx a linguali tertii rami quinti paris furculo propagines habent.

Annotatio. Tumor, inflammatio tonsillarum — Siccitas faucium in febribus. — Cur dolor, inflammatio faucium saepe linguam afficit? — Consensus pharyngis — branchus —

ca-

cātarrhus faucium — sputatio — paralysis
pharyngis.

§. 7.

Oesophagus.

Tubus carnosus, fere cylindricus, qui ex
pharynge in ventriculum continuus abit, oeso-
phagus appellatur.

Descendit per collum ad finistrum latus
asperae arteriae, dein per thoracem pergit in
intervallo mediastini anterioris, vicinus aortae,
sed dexterior; deflectit ultimo sinistrorsum,
transit per ostium proprium diaphragmatis in-
ter lacertos, qui sub oesophago decussantur,
eumque, dum se constringunt, claudunt.

Annotatio. Laxe solummodo ab his lacer-
tis ventriculi ostium constringi nonnulla in mor-
bis phaenomena docent. Saltem aeri liber pa-
tet introitus.

§. 8.

Fabrica Oesophagi.

Exterior tubus carnosus est, & duo fibra-
rum strata habet; Longitudinales exterius de-
currunt; & a cartilagine annulari oriuntur;
eleuant gulam, & dilatant. Inferiores ab ea-
dem cartilagine natae in circuli modum trans-
versae gulam ambeunt. Constrictae holum de-
orsum vrgent. Post laxam cellulosam telam
valde inflabilem succedit tunica nervea, firma
& alba. Continuatür ex cute oris, & aequè
sensibilis est. Hanc obducit cuticula.

B 2

Adhuc

Adhuc notari debent glandulae conglobati generis, quae secundum gulam vniuersam disponuntur, & vasa lymphatica recipiunt.

Cryptae mucosae in cellulosa tela sedent, suumque liquidum per ductus exiguos in oesophagum emittunt.

Annotatio 1. Glandulae alieno & crasso liquido farctae intumescunt, gulamque non raro comprimunt, vnde iter cibi impeditur.

Morbi gulae; praecipue a spasms; aliquot exempla. — Ruminatio quaedam — nimia dilatatio.

VASA. A multis trunculis nascuntur arteriae, quae gulam percurrunt; sic a thyreoidea inferiori, subclauia &c.

NERVOS grandes recipit oesophagus a recurrente, & ab octauo pari, vnde non exigua eius, velut ipse expertus sum, sensibilitas.

Annotatio. Magis anxietatem pariunt quam dolorem. Conspirant cum faucibus, ventriculo — Globus hystericus.

§. 9.

Contractilitas oesophagi.

Magna huius tubi contractilitas est, quam leuiore etiam stimuli ad contractionem adigunt. Irritat aqua, calor, aer; Efficaciam irritamenti mitigat neruea & mucus, qui vndique superficiem internam oblinir, viamque reddit expeditiorem.

Nato

Nato in gula obstaculo sursum & deorsum
 tubus moueri visus est. Ossa siccior vel gran-
 dior, in quibusdam frigidus haustus molestissi-
 mam produxit constrictionem & angustiam.

Aensione vehementi augetur tubi irrita-
 bilitas.

§. 10.

Actio oesophagi.

Recipit cibum dilatatus, promouet con-
 tractus.

Dum nempe cibus ex pharynge in oeso-
 phagum venit, cum dilatat, & simul irritat;
 irritatus se contrahit, & bolum in proximam
 partem laxam vrget; haec similiter irritata vt
 se liberet stimulo, perinde coarctatur, & ci-
 bum deorsum pellit.

Annotatio 1. Neruis octaui paris irritatis
 idem contingit.

Annotatio 2. A convulsionibus aliisque spas-
 modicis morbis deglutitio saepe abolerur. Pa-
 ralyfis idem malum facit.

Annotatio 3. Est aliquis oesophagi cum
 diaphragmate consensus exemplo vomitus, sin-
 gultus, impeditae deglutiitionis, si diaphrag-
 ma vulneratum fuerit.

Annotatio 4. Naturalis oesophagi motus
 est progressivus; inuertitur tamen in rumina-
 tione, vomitu, regurgitatione cibi, ructatione.

Annotatio 5. De impedita deglutitione ex
 vitio gulae pulchre disseruit V. GEVNS. DE HAEN.